

Η σιωπή (δεν) είναι χρυσός

λίγα λόγια ενάντια στα σχέδια
του κράτους και των χρυσοθήρων
που απειλούν με αφανισμό
τη φύση και τα χωριά της Β.Α Χαλκιδικής.

Περιβαλλοντικές επιπτώσεις από την εξόρυξη Χρυσού στη ΒΑ Χαλκιδική

Τα τελευταία χρόνια, ένα (ακόμα) καπιταλιστικό έγκλημα συντελείται στη Χαλκιδική. Συγκεκριμένα, στη Βορειοανατολική Χαλκιδική, η πολυεθνική εταιρεία Ελληνικός Χρυσός, θυγατρική της канаδικής πολυεθνικής Eldorado Gold Corporation και στην οποία σημαντικό ποσοστό μετοχών κατέχει και ο όμιλος Αλλάκτωρ του γνωστού μεγαλοκαπιταλιστή Μπόμπολα, αφού αγόρασε με πενταροδεκάρες το δικαίωμα εκμετάλευσης μεταλλείων και απαλλαγμένη από κάθε υποχρέωση καταβολής φόρου και ευθύνης περιβαλλοντικής αποκατάστασης των προηγούμενων ζημιών, έχει βάλει μπρος τα σχέδιά της για εγκατάσταση μεταλλουργίας χρυσού και χαλκού, νέων εργοστασίων θειούχων μεταλλευμάτων και σκουπιδότοπους οξέων αποβλήτων, ενώ στην περιοχή Σκουριές προβλέπεται η δημιουργία λατομείου (με τις τερατώδεις διαστάσεις 700μ διαμέτρου και 200μ βάθους, περισσότερο με κρατήρα θα μπορούσε να το παρομοιάσει κανείς) στην καρδιά του βουνού Κάκαβος για επιφανειακές εξορύξεις κοιτασμάτων. Στις διαθέσεις αυτές της εταιρίας, που με γνώμονα το κέρδος δε διστάζει να προβεί στην καταστροφή της ίδιας της φύσης και της ζωής των κατοίκων της περιοχής, εδώ και καιρό βρίσκονται σε εξέλιξη ένος αγώνα αντίστασης και υπεράσπισης του τόπου και της αξιοπρέπειάς τους οι κάτοικοι μαζί με αλληλέγγυους, αρνούμενοι να επιτρέψουν την επιτυχία των σχεδιασμών του κράτους και των κεφαλαιούχων χρυσοθήρων. Απέναντί τους, ασφαλώς, η εταιρεία έχει συγκεντρώσει για την υπεράσπιση των συμφερόντων της ένα στρατό τραμπούκων, ενώ πρόθυμα προσφέρεται και η βοήθεια του Υπουργείου με την παραχώρηση σε αυτή αρκετών αστυνομικών δυνάμεων ως επιπλέον βοήθεια.

Ο όρος ανάπτυξη πλέον δεν πείθει κανέναν. Πρόκειται για την ανάπτυξη αποκλειστικά των κεφαλαιούχων, την ανάπτυξη του καπιταλιστικού συστήματος που θα σκάψει τα θεμέλιά της στις ίδιες τις σάρκες των ανθρώπων που ούτως ή άλλως απομυζά καθημερινά. Και για όσους έχουν ακόμα αμφιβολίες για τον αγώνα των κατοίκων και καλή πίστη στις «αγαθές» προθέσεις του ελληνικού κράτους και του Μπόμπολα, να αναφέρουμε μόνο μερικές από τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις (οι οποίες ασφαλώς θα επηρεάσουν άμεσα και καταστροφικά και τη ζωή των κατοίκων των γύρω περιοχών) που θα προκληθούν έπειτα από την ολοκλήρωση του σχεδίου της εταιρείας:

- Κατά τη διάρκεια της εξόρυξης των μεταλλευμάτων, έρχονται στην επιφάνεια ραδιενεργά και τοξικά στοιχεία τα οποία καταστρέφουν τη γη και την κάνουν παντελώς άγονη και ακατάλληλη για κτηνοτροφία και γεωργία, ενώ μολύνουν και τα νερά.
- Το διαβρωμένο έδαφος είναι ανίκανο να συγκρατήσει το νερό, έχοντας ως αποτέλεσμα την αύξηση του κινδύνου πλημμυρών και δημιουργίας χειμάρων.
- Όλη η περιοχή από το σημείο εξόρυξης ως το σημείο επεξεργασίας του υλικού μετατρέπεται σε ένα μεγάλο εργοτάξιο και χώρο ηχορύπανσης και κατεστραμένου από καυσαέρια και στερεά μικροσωματίδια αέρα Η ανάγκη τεραστίων ποσοτήτων νερού για τη λειτουργία των μονάδων επεξεργασίας απαιτεί τη δημιουργία πολλών γεωτρήσεων που ανατρέπουν την υδάτινη οικονομία της περιοχής, αφυδατώνοντάς την ουσιαστικά από τα αποθέματα υπόγειων υδάτων, τα οποία συν τοις άλλοις δηλητηριάζονται από τα υγρά απόβλητα των μονάδων επεξεργασίας του νερού.

- Όλα τα παραπάνω συντελούν και στην πλήρη αλλαγή του μικροκλίματος της περιοχής, με ό,τι συνέπειες μπορεί αυτό να φέρει για την τοπική χλωρίδα και πανίδα.

Αγώνες των κατοίκων της Χαλκιδικής ενάντια στα μεταλλεία χρυσού

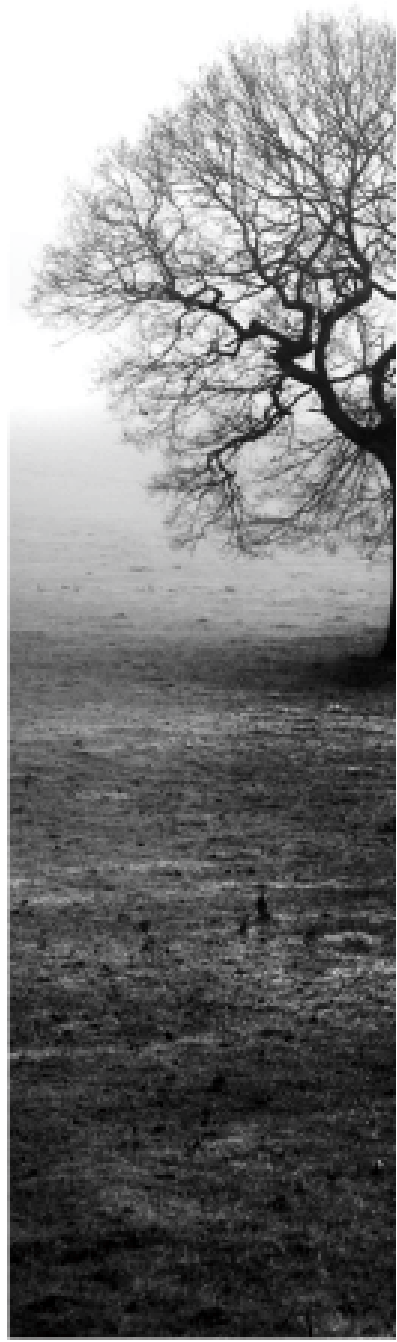
Απέναντι σε όλον αυτόν τον κερδοσκοπικό παραλογισμό, οι κάτοικοι της Β.Α.Χαλκιδικής, με τη συμπαράσταση αλληλέγγυων, δεν σταυρώνουν τα χέρια και έχουν ξεκινήσει εδώ και καιρό ένα μακρύ αγώνα για την υπεράσπιση της περιοχής τους και των ζώων τους κόντρα στις βλέψεις του Μπόμπολα και των συνεργατών του. Άλλωστε υπάρχει η μεγάλη παρακαταθήκη των αγώνων του παρελθόντος, καθώς οι απόπειρες της προηγούμενης εταιρείας, της TVX Gold να εγκαταστήσει μεταλλουργία χρυσού έπεσαν στο κενό, αφού προσέκρουσαν στη σφοδρή κι ανυποχώρητη αντίσταση των κατοίκων της Βαρβάρας και της Ολυμπιάδας, καθώς και των υπόλοιπων χωριών του Στρυμονικού κόλπου στη δεκαετία του 90.

Από τις 20 Μάρτη του 2012 η εταιρεία επιχειρεί να ξεκινήσει τις δραστηριότητες της στην περιοχή. Δεν διστάζει μάλιστα, σε ασαφή συνεργασία με τους τοπικούς φορείς της περιοχής και την αστυνομία, αλλά και με την πολύτιμη συνδρομή ενός στρατού τραμπούκων-υπαλλήλων της να επιτεθεί στους κατοίκους που αντιστέκονταν και να ξεσπάσουν συμπλοκές με αρκετούς τραυματίες. Κατά τη διάρκεια της ενορχηστρωμένης αυτής επίθεσης αυτής καταστράφηκε και το φυλάκιο του αγώνα που είχαν εγκαταστήσει οι κάτοικοι για να αποτρέψουν την πρόσβαση στο βουνό. Οι αγωνιζόμενοι κάτοικοι, απαντώντας στην επίθεση που δέχτηκαν, προχώρησαν στις 21 Μάρτη σε τριήμερη κατάληψη του Δημαρχείου στην Ιερισσό, σπάζοντας το κλίμα τρομοκρατίας που επιχειρήσε να επιβάλλει η εταιρεία. Στις 25 Μάρτη πραγματοποιήθηκε πορεία 3 χιλιάδων ατόμων προς το δάσος τν Σκουριών το οποίο ήταν αποκλεισμένο από ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις. Στις 30 Μάρτη ένα οργισμένο πλήθος κατοίκων της Ιερισσού περικύκλωσε το Δημαρχείο όπου γινόταν συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου, καταφερόμενο κατά της «Ελληνικός Χρυσός» και των εντολοδόχων της, του δημάρχου Πάχτα και του αντιδημάρχου Μοσχόπουλου. Ακολούθησε επίθεση των κατοίκων στο Δημαρχείο και ολονύκτια σύγκρουση με τις αστυνομικές δυνάμεις και διμοιρίες ΜΑΤ που κατέφθασαν από τη Θεσσαλονίκη.

Στις 5 Αυγούστου του 2012, στην τοποθεσία Χονδρό Δέντρο, αφού τα ΜΑΤ εμπόδισαν πορεία διαμαρτυρίας των κατοίκων στο βουνό να συνεχίσει, ξέσπασαν συγκρούσεις ανάμεσα στους αγωνιστές και τα σκυλιά των αφεντικών, με τους τελευταίους να δημιουργούν αρκετές εστίες φωτιάς στο δάσος με ρίψει δακρυγόνων και να προκαλούν πολλούς τραυματισμούς με γκλομπς, κροτίδες κρότου-λάμψης και πλαστικές σφαίρες. Το βράδυ της ίδιας μέρας, συγκέντρωση κατοίκων στην κεντρική πλατεία της Ιερισσού δέχθηκε απρόκλητη επίθεση από τις κατασταλτικές δυνάμεις, με πρόσχημα υποτιθέμενες καταστροφές στο δημαρχείο και κατ' απαίτηση του δήμαρχου Πάχτα, γνωστού υπαλλήλου-ρουφιάνου της εταιρείας. Την επόμενη μέρα, κάτοικος συλλαμβάνεται στο σπίτι του και συγκρούσεις με οδοφράγματα ξεσπούν στους δρόμους της κωμόπολης μέχρι την απελευθέρωσή του. Ένα μόλις μήνα αργότερα, στις 9 Σεπτέμβρη, ακολουθεί δεύτερη μεγάλη σύγκρουση των μπάτσων με περισσότερους από 1500 διαδηλωτές, οι οποίοι, πέρα από επιπλέον τραυματισμούς, οδήγησε σε 11 προσαγωγές και 4 συλλήψεις αγωνιζόμενων κατοίκων.

Ύστερα από ανάκληση απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας για αναστολή των υλοτομικών έργων στο δάσος των Σκουριών και άμεση εντολή προς το Δασαρχείο για κατατροφή 3μιση σχεδόν χιλιάδων στρεμμάτων δάσους, πραγματοποιήθηκε στις 21 Οκτωβρίου διαδήλωση-απάντηση από περισσότερους από 2.500 κατοίκους και αλληλέγγυους. Στο εργοτάξιο των εγκαταστάσεων της εταιρείας, έλαβε χώρα άλλη μια σφοδρή σύγκρουση ανάμεσα στους αγωνιστές και τα μαντρόσκυλα των ΜΑΤ, από την οποία δεν έλειπαν ούτε αυτή τη φορά οι αρκετοί τραυματισμοί. Η επίθεση της αστυνομίας είχε ως επιπλέον αποτέλεσμα τη σύλληψη 14 διαδηλωτών.

Τέλος (για την ώρα), με αφορμή την επίθεση-σαμποτάζ στο εργοτάξιο της Ελληνικός Χρυσός που έγινε στις 17 Φλεβάρη στα πλαίσια του πολύμορφου αγώνα όλων όσοι αντιτίθενται στα σχέδια της εταιρείας, το κράτος εντείνει την κατασταλτική επίθεσή του ενάντια στους αγωνιζόμενους κατοίκους. Με πρόσχημα την αναζήτηση των δραστών αυτής της επίθεσης, τις επόμενες εβδομάδες ακολουθείται μια τακτική τρομοκρατίας, καθώς τα χωριά της Ιερισσού και της Μεγάλης Παναγιάς τίθενται υπό καθεστώς έκτακτης ανάγκης. Πραγματοποιούνται από τις κατασταλτικές δυνάμεις συνεχείς και καθημερινές προσαγωγές κατοίκων, που συνοδεύονται με υποχρεωτική λήψη DNA, καθώς και αλληλέγγυων ενώ στις 7 Μαρτίου γίνεται εισβολή τεράστιας αστυνομικής δύναμης από ΜΑΤ και ΕΚΑΜ στην Ιερισσό. Τέσσερις ακόμη κάτοικοι συλλαμβάνονται στην επιχείρηση αυτή, κατά την οποία πραγματοποιούνται έρευνες σε πολλά από τα σπίτια. Οι κάτοικοι του χωριού αντιδρούν έντονα σε αυτόν τον εξευτελισμό και την απόπειρα τρομοκράτησής τους και οι μπάτσοι απαντούν με ξυλοδαρμούς και ρίψη χημικών. Συγκρούσεις ακολουθούν στους δρόμους και τα ΜΑΤ δε διστάζουν να ρίξουν δακρυγόνα ακόμα και μέσα σε σπίτια και στο ίδιο το σχολείο του χωριού, την ώρα που μέσα βρίσκονταν παιδιά. Είναι παραπάνω από εμφανές στους πάντες πως οι χρυσοθήρες και οι προστάτες τους δεν σκοπεύουν να αφήσουν αναπάντητη την όποια αντίσταση στα δολοφονικά για τη φύση και το χωριό σχέδιά τους.

Οι εξορύξεις χρυσού, στον ελλαδικό χώρο όπως και σε οποιαδήποτε γωνιά του πλανήτη με παρόμοιες προοπτικές αποτελεί βορά στα νύχια των πολυεθνικών. Οι αντιστάσεις όμως που αναπτύσσονται ανάλογα με τον τόπο και τον χρόνο που πραγματοποιούνται, ποικίλουν. Ενδεικτικά θα αναφέρουμε κάποιες από τις σημαντικές κινήσεις αντιστάσεων παγκοσμίως με σκοπό να γίνει κατανοητό ότι πουθενά στον κόσμο δεν υπάρχει εξόρυξη χρυσού και εγκατάσταση μεταλλείων χωρίς αυτό να συνεπάγεται το ξερίζωμα σε αρκετές περιπτώσεις ολόκληρων χωριών και την καταστροφή και μόλυνση του φυσικού περιβάλλοντος, με μόνο γνώμονα το κέρδος των κατά τόπους αφεντικών και των πολυεθνικών τους συμμάχων. Το πιο σημαντικό στοιχείο είναι ότι σε όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται και χάρη στις κινητοποιήσεις των κατοίκων και των αλληλέγγυων, η δραστηριότητα των πολυεθνικών δεν έχει καταφέρει πουθενά να στεριώσει, παρά τις πολυετείς προσπάθειες τους που σε κάποιες περιπτώσεις φτάνουν μέχρι και τα 12 χρόνια. Μοναδική εξαίρεση αποτελεί η περίπτωση της Περγάμου στην Τουρκία, στην οποία όμως ο σχεδόν 15ετής αγώνας των κατοίκων (από το '91 μέχρι και το 2005) άφησε τεράστια παρακαταθήκη, όπως η σύνδεση του αγώνα ενάντια στα μεταλλεία με ευρύτερα κινήματα εναντίων του ΔΝΤ, των πολυεθνικών και της πυρηνικής ενέργειας, καθώς και την ενεργή συμμετοχή των γυναικών σε αυτά, γεγονός πρωτόγνωρο μέχρι τότε.

Αυτή τη στιγμή, βρίσκονται σε εξέλιξη αγώνες ενάντια στην εγκατάσταση μεταλλείων χρυσού σε Βουλγαρία, Ρουμανία, Ινδονησία, Νέα Γουινέα και στις περισσότερες από τις χώρες της Λατινικής και Κεντρικής Αμερικής, όπου σημειώνεται και η πιο ισχυρή αντίδραση από τους πληθυσμούς πολλές φορές σε συνδυασμό με άλλα κινήματα, απαριθμώντας αρκετούς νεκρούς και δείχνοντας την αποφασιστικότητα των ανθρώπων να υπερασπιστούν αυτό που απλόχερα τους έχει προσφερθεί για να ζήσουν σε αρμονία μαζί του. Την Γη και την ελευθερία!

Στο Ελ Σαλβαδόρ τα δυο τελευταία χρόνια έχουν δολοφονηθεί τουλάχιστον 9 ακτιβιστές την ίδια ώρα που οι ποσότητες νερού που θα χρειάζονται οι μεταλλευτικές εταιρίες (30.000 λίτρα ημερησίως), προέρχονται από τις πηγές που παίρνει νερό ο μισός πληθυσμός της χώρας.

Στο μεταλλείο Pascua Lama στα σύνορα Χιλής-Αργεντινής, η εξορυκτική δραστηριότητα υπολογίζεται ότι επηρεάζει περίπου 70.000 ανθρώπους στη Χιλή και 24.000 στην Αργεντινή αφού η εξόρυξη επηρεάζει άμεσα τους ορεινούς παγετώνες, βασικές πηγές νερού για τις περιοχές αυτές, και αποτελεί σοβαρή απειλή για τη βιοποικιλότητα. Στην Βολιβία το ζήτημα είναι υπό επανεξέταση και ενώ αρχικά οι περισσότεροι αυτόχθονες είχαν συμφωνήσει, ο θάνατος ενός ινδιάνου και οι σφοδρές συγκρούσεις που ακολούθησαν άλλαξαν δραματικά το τοπίο με αποτέλεσμα μέχρι και την αιχμαλωσία 7 ομήρων αρχικά και την τελική κράτηση 3 υπαλλήλων της εταιρίας, από τους διαδηλωτές που κατέληξε σε υπόσχεση από την πλευρά της κυβέρνησης να σταματήσουν όλες οι δραστηριότητες σε αντάλλαγμα με τους υπαλλήλους της εταιρίας εξόρυξης.

Στο μεταλλείο χρυσού Conga στο Περού πέντε άτομα σκοτώθηκαν και τουλάχιστον 25 τραυματίστηκαν στις αρχές του Ιουλίου του 2012 κατά τη διάρκεια συγκρούσεων. Αποκρινόμενη στα γεγονότα, η Περουβιανή κυβέρνηση κήρυξε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, διάρκειας 30 ημερών σε τρεις επαρχίες της περιοχής. Το προγραμματισμένο έργο για το μεταλλείο χρυσού είναι 4,8 δισεκατομμυρίων και είναι το μεγαλύτερο επενδυτικό πρόγραμμα στο Περού. Υποτίθεται ότι το η εξόρυξη θα ξεκινήσει το 2015 κάτι που παραμένει όμως αβέβαιο αφού οι αντιδράσεις συνεχίζουν και πυκνώνουν. Σε μια άλλη περιφέρεια στο Περού (Ancash), όπου διεξάγεται παρόμοιος αγώνας, υπάρχουν 4 νεκροί από το 2006 και μετά μεταξύ των οποίων ένας 17χρονος και μια γυναίκα που πέθανε ύστερα από καρδιακή προσβολή από ρίψη δακρυγόνων. Δεν χρειάζεται να αναφέρουμε την μαζικότητα των διαδηλώσεων και την σφοδρότητα των συγκρούσεων που κρατάνε ακόμα.

Στην Ινδονησία όπου το 2008 το κράτος έδωσε με συνοπτικές διαδικασίες άδεια για εξόρυξη χρυσού και αφού τραυμάτισαν τα σκυλιά του 9 άτομα με σφαίρες και συνέλαβαν 190 άτομα σε διαδήλωση εναντίων των μεταλλείων, πήραν την απάντηση τους άμεσα, η οποία οδήγησε και σε ματαίωση των μεταλλείων μέχρι και σήμερα. Οι κάτοικοι έδωσαν 5 μέρες διορία να απελευθερωθούν οι συλληφθέντες και αφού αυτές παρήλθαν, απέκλεισαν το κτίριο της περιφέρειας και του έβαλαν φωτιά και στη συνέχεια κατευθύνθηκαν στις φυλακές όπου απείλησαν να κάνουν το ίδιο με αποτέλεσμα να αφεθούν οι συλληφθέντες και να ανακληθεί η άδεια της εταιρίας.

Τελευταία και πιο ενδεικτική περίπτωση για το που μπορούν οι άνθρωποι όταν απειλείται το φυσικό του περιβάλλον και κατά συνέπεια η ίδια τους η ύπαρξη είναι η περίπτωση του νησιού Bougainville, στην Παπούα-Νέα Γουινέα, την δεκαετία του 90. Εκεί λοιπόν οι κάτοικοι αφού εγκαταστάθηκε ορυχείο χαλκού και είδαν από πρώτο χέρι τις καταστροφικές του συνέπειες και αφού στη συνέχεια έμαθαν ότι το νησί τους ανήκει μόνο 3 πόδια κάτω από έδαφος και δέχτηκαν τις συνέπειες της καταστολής για τις αρχικές τους αντιδράσεις, σχημάτισαν τον επαναστατικό στρατό της Μπουγκενβίλ, ο οποίος ήρθε σε σύγκρουση με τις κυβερνήσεις και αρνήθηκε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση μαζί τους με αποτέλεσμα να κλείσει το ορυχείο και να ανακηρύξουν το νησί ανεξάρτητο κρατίδιο. Μέχρι και σήμερα, το ζήτημα της ανεξαρτησίας παραμένει.

οι πληροφορίες για τις παγκόσμιες αντιστάσεις προέρχονται από την μπροσούρα «ενάντια στα μεταλλεία χρυσού» από το ανοιχτό συντονιστικό Θεσσαλονίκης ενάντια στα μεταλλεία χρυσού, που κυκλοφόρησε το Σεπτέμβριο του 2012.

ενάντια στη φύση τη λεηλασία, αγώνες για γή και ελευθερία

Τα όσα συμβαίνουν και σχεδιάζονται, όχι μόνο στη Β.Α. Χαλκιδική, αλλά και σε άλλα σημεία της χώρας, αποτελούν μέρος μιας συνολικότερης επίθεσης που έχουν εξαπολύσει το κράτος και το κεφάλαιο με στόχο τη φρενήρη λεηλασία της φύσης, την ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση του δημόσιου και φυσικού πλούτου και την ανηλεή εκμετάλλευση της ανθρώπινης εργασίας. Στόχοι που μπορούν να επιτευχθούν μόνο με εκτεταμένες και ανεπανόρθωτες καταστροφές του φυσικού κόσμου (στα βουνά, τα δάση, τα ποτάμια, τις λίμνες και τις θάλασσες) και πάνω στα ερείπια των ανθρώπινων κοινωνιών και τη βύθισή τους στον ολοκληρωτισμό και τη βαρβαρότητα.

Σε μια εποχή που με αφορμή την κρίση του συστήματος, το όχημα της ανάπτυξης είναι έτοιμο να περάσει πάνω από την καταστροφή και λεηλασία του φυσικού περιβάλλοντος και των τοπικών κοινωνιών, άλλα και από τη συνολικότερη υποτίμηση των ζώων όλων μας, πληθαίνουν και οι αντιστάσεις που αναπτύσσονται στα σημεία όπου εκδηλώνεται αυτή του η επέλαση: από τον αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του ποταμού Αχελώου, την αντίσταση στην ύπαρξη του Καζίνο στον πυρήνα του Δρυμού της Πάρνηθας, τον αγώνα ενάντια στην καταστροφή της Γκιώνας από τα ορυχεία και την επέκτασή τους στην Οίτη, μέχρι τους αγώνες ενάντια στις αιολικές βιομηχανικές ζώνες, όπως στο Αποπηγάδι Χανίων, την αντίσταση των κατοίκων της Κερατέας στη μετατροπή του χωριού τους σε σκουπιδότοπο της Αθήνας, και τις κινητοποιήσεις των κατοίκων της Β.Α. Χαλκιδικής καθώς κι εκείνων στο Πέραμα Έβρου και στο Κιλκίς ενάντια στην εξόρυξη χρυσού.

Από την πλευρά μας, ως αναρχικοί, βλέποντας αυτή την επίθεση ενάντια στη φύση ως αναπόσπαστο κομμάτι της επίθεσης του κεφαλαίου για την υποδούλωση των ανθρώπινων κοινωνιών και την καταστροφή του πλανήτη και αναγνωρίζοντας τη βίαιη αντιμετώπιση των αντιστεκόμενων κατοίκων ενάντια στα μεταλλεία χρυσού ως άρρηκτο κομμάτι της ευρύτερης κατασταλτικής στρατηγικής κράτους και κεφαλαίου απέναντι σε κάθε κοινωνικό και ταξικό αγώνα που απειλεί να οργανωθεί και να ορθωθεί σαν τείχος κόντρα στα σχέδιά τους για την άγρια λεηλασία της φύσης και των ανθρώπων στο βωμό μιας κάποιας υποτιθέμενης “ανάπτυξης”, δεν μπορούμε παρά να στεκόμαστε με όποιο τρόπο μπορούμε αλληλέγγυοι στους αγωνιζόμενους κατοίκους που αρνούνται να παραδώσουν την περιοχή τους στα νύχια των χρυσοθήρων. Παράλληλα, στηρίζουμε και συμμετέχουμε σε τέτοιου είδους αγώνες, αντιλαμβανόμενοι πως μπορούν να αναδείξουν τις εγγενείς και κραυγαλέες αντιφάσεις ενός συστήματος που στηρίζεται στην άκρατη λεηλασία του φυσικού κόσμου και την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο για την αναπαραγωγή του, προωθώντας το ζήτημα της σύνδεσής τους με συνολικότερους αγώνες και της ριζοσπαστικοποίησής τους στη κατεύθυνση της συνολικής ανατροπής του καπιταλισμού και του κράτους.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΒΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΧΡΥΣΟΥ

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΚΟΣΜΟ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ**

ΧΡΥΣΑΦΙ ΕΙΝ'Ο ΤΟΪΚΟΣ ΜΑΙΣ, ΧΡΥΣΑΦΙ ΤΟ ΝΕΡΌ ΜΑΙΣ
ΧΡΥΣΑΦΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΟΥΝΌ ΚΑΙ Τ' ΟΜΟΡΦΟ ΧΩΡΙΌ ΜΑΙΣ

αναρχική ομάδα «δυσήνιος ίππος»
ipposd.wordpress.com / d_ippos@hotmail.com

